

VICTOR HUGO: TORQUEMADA

Opera 3 felvonásban, Victor Hugo darabjából, Berczelly A. Károly fordításának felhasználásával.
Zenéje: Internet, Torquemada, Music and libretto by Zoltan Demme.

SZEREPLŐK:

Púpos múzeumőr
Torquemada, szerzetes
Isabel, kasztíliai királyné
Ferdinánd, kasztíliai király
Gil de Fuentel királyi tanácsos
Rosita, kasztíliai királylány
Sancho, burgoszi trónörökös
Gucho, a király udvari bolondja
Aragon de Salinas, a tuonisták papja
Alí Ahmed Hasszán, mór zsoldosparancsnok
Carmencita de Sevajo, cigány jósnő
Mozes Ben-Habib, kasztíliai zsidó főrabbi
Hector Torres, fekete köpenyes dominikánus
Csodatévő Paolai Ferenc, szerzetes
Burgoszi Plébános, egyházi bíró
Burgosz Püspöke, egyházi bíró
VI.Sándor pápa
Alperjel
Perjel

-----

1. FELVONÁS

Amikor a függöny felmegy egy huszadik századi eleji spanyol romkertben vagyunk. Éjszakai derengés. Elől, halványan, halloween jelzésére, sárga sütőtök. A darab is a halloween kísérteties zenei világának alapjára épül, s innen szélesül nyomasztó problémákkal vivódó zenedrámává, s a zeneművészetben szokatlan stílusú életábrázolással, emberábrázolással megpróbálkozó operává.

Hátul kopott templomot látni. Toronyórája kivilágosodik, éjjeli egyet üt aztán elsötétül. Elől düledező, fűvel benőtt, kopott kőfalak, monumentálisan. Tetejükön is gaz nő. A kőfalakon kopott festmények vannak. Két oldalt újabb eredetű, zöld vasrácsok. A púpos múzeumőr jön. Prózában beszél majd. Szegény, rongyos ember. Kezében lámpa. Több helyen belevilágít a falfestményekbe. Szuszog.

PÚPOS MÚZEUMŐR

Megvagytok?... (Foghelyről a nézőknek, mintha régen ismerné őket.) Ezeket őrzöm! Rég kitaláltam mi történt velük! (Továbbstátal, de láthatóan kifelé igyekszik mielőbb, menne vissza aludni. Egyszer még megvilágít néhány arcot.) Ezek valahogy énekelnek nekem. Belesipitozzák a fülembe a nyomorukat. Minden forró éjszakán őket hallgatom. (Meggzólal a zene.) Na! Ne kezdjétek már!... (Kicsit bosszús.) Hülye pojácák!... (Lámpájával együtt elsiet a szinpad másik oldalán.)

A szinpad elsötétül. A falfestmény megelevendik a felerősödő zenében. Kasztiliában a laterrani kolostort látni a tizenötödik század végén. A klastrom régi temetőjében vagyunk. Elvadult kertre emlékeztet. Április hava, délszaki virágok és napfény. A fák között kereszték és sirhalmok. A háttérben a kolostort határoló, düledező kőkerítés. Repedés hasítja ketté. Ezen keresztül látni a vidéket, a poros országutat. A hasadék két oldalán romos őrtorony. Le van pusztulva, csaknem csonkig. Jobbról a kolostor virágoskertje. Ez kilóg a szinpadról. Elől, talajszinten, négyszögletes verem. A fű közül kiütköző lapos kövek szegélyezik. Romos lépcsők vezetnek a verem mélyébe. Oldalt hosszukás kőlap félreállítva, tulajdonképpen fedlap a veremhez.

A kolostor idős perjele épp a romkerítést nézegeti. Ágoston rendjének öltözetét viseli. Elhízott, tonzúrás, ősz ember. Hátnl, a réstől messzebb, országuti

cigányok menetelnek. Később kalapos, kaftános, vegyes öltözetű, szakállas zsidók. Nagysokára egy gyalogos mór zsoldoscsapat. A csoportok időnként vegyesek, spanyolok, mórok, cigányok, zsidók vándorolnak együtt.

A temetőben van még valaki. Egy dominikánus, öreg szerzetes néha áthalad a színen. Torquemada az. Vörösgalléros, sötétszürke csuhája van. Testes, fehér szakállú ember. Lassan lépdel, térdet hajt minden kereszt előtt. A feszületeket megcsókolja.

A Perjel fázik a kerítés árnyékében. Lapos pálinkásüveget vesz elő néha és meghúzza. Áriája második részében, nyolc szerzetes kerül elő a virágoskertből. Visszataszító figurák. Koszosak, kövérek mint a disznó. Azokra a fajta spanyol csuhásokra emlékeztetnek, akik ételükért, italukért útonállókká züllöttek. A szerzetesek ajtatosan rózsákat ültetnek, rózsatöveket cipelnek éppen. Fáznak. Lapos butélia mindenkinél van, időnként isznak. Leginkább kocsmai hóbörgésre hasonlít, amint a refréneket énekelik.

PERJEL

Vén klastrom. Gaz, bozót. Mállik, omlik a kő.
Pusztit szent helyen is a szélesebb idő.
Minő rés! Akárki megszökhet játszva rajta.
S őt védi meg az állam! Mi meg nyögünk alatta!
A pápák oly tunyák, nem szállnak harcba már,
Föléjük kerül a sok herceg és király!
Fattyúkat nemzenek! A számuk már ezernyi!
És őket nekünk, a rendnek kell fölnevelni!
Elpusztul mindenünk! Ó, Jézus vére hull!
Meddig szegyenkezünk, és tűrünk jámborul?

SZERZETESEK KÓRUSA

Elpusztul mindenünk! Ó, Jézus vére hull!
Meddig szegyenkezünk, és tűrünk jámborul?

PERJEL

A pápák oly tunyák, nem szállnak harcba már,
Föléjük kerül a sok herceg és király!
Elpusztul mindenünk! Ó, Jézus vére hull!
Meddig szegyenkezünk, és tűrünk jámborul?

SZERZETESEK KÓRUSA

Elpusztul mindenünk! Ó, Jézus vére hull!
Meddig szegyenkezünk, és tűrünk jámborul?

A fal hasadékán keresztül belép egy kopott fekete köpenybe burkolózó ember. Kopott, hegyes, fekete csuklyát visel. Külseje a Fekete Halálé a középkori képekről. Nagy darab ürücombot zabál. Megáll a kerítésnyílás törmelékeinek halmán. A perjel észreveszi.

PERJEL

Ember! Hordd el magad!

FERDINÁND KIRÁLY

Nem!

PERJEL

Menj, mert megharagszom!

Ez itt egy temető!

FERDINÁND KIRÁLY

Na és?

PERJEL

Szent, ősi klastrom!

Nincs irgalom, fickó! Akárki hogyha volnál!!

Ha gróf vagy, a bárd! Ha meg paraszt, bitó vár!
Ki itt lakik, az jöhet be csak! Menj és meg ne állj!
Mentsd bőrödöt! Hacsak nem te vagy... (Felkacag.) A szarházi király!

SZERZETESEK KÓRUSA

Ki itt lakik, az jöhet be csak! Menj és meg ne állj!
Mentsd bőrödöt! Hacsak nem te vagy... (Felkacagnak.) A szarházi király!

Ferdinánd király ledobja a köpenyét, előrejön. Királyi öltözete összevissza áll. Hasas, hájas, haja csimbókokban. Fogai rohadnak. Ritka gusztustalan állat. Zabálja az ürücombot, amiről csöpög zsír. Egy lakáj belép, tálcát tart elé. A hasadékon át aranyvértés, aranydárdás zsoldosok jönnek. Körülveszik belül a falon a kerítést. Velük lép be Gil de Fuentel királyi tanácsos, és Gucho, a púpos udvari pojáca. Fuentel feltűnően gazdagon van öltözve, aranyköpeny, aranyzott csizma van rajta. Gucho kishívós, fején csörgősipka, színes selyemruhát visel. Hol ide, hol oda telepedik le a földön. A Perjel térdreborul a király előtt. A szerzetesek is. Torquemada kereszttről keresztre halad tovább.

PERJEL

Királyom, kegyelmezz!

FERDINÁND KIRÁLY

Menj innen! (A részeg szerzetesekhez) Ti is mind!
Hogy eljutottunk ide, imádkozzunk kicsinyt.

Nagynehezen lemászik a földre. Letérdel Fuentel is. Katonák a nehéz páncél miatt állva imádkoznak. Hátról a zavarodott szerzetesek és perjelük is imát mormol. Szinte felbőg az imaszongás. Gucho közben leszaladgál a verembe. Néha a királyhoz térdel, imádkozik, megunja, arrébb megy. A hasadéknál egy ifjú szerelmespár sétál el. A fiu tizenöt, a lány tizennégy éves. Gyerekek igazából még. Sanchón földigérő fehér csuha. Rositán fehér fátyol. Egyikük sem a tisztaság és üde szépség megtestesítője azonban. Idétlen, kicsit degenerált gyerekek mindketten. Rosita születésnapja van ma, születésnapra ünnepségre várva sétálgatnak. Nem foglalkoznak a hasadékkal. Nem látják kik vannak itt. Udvari lelkész többször is feszületet tart a király elé. Ferdinánd láthatóan be van ijedve ilyenkor, mohón csókolgatja a zsiros szájával. Az imaszongás egyre idegesítőbb. A király megelégedi, int, elég. A szerzetesek rózsatöveiket összeszedik, s a sárga virágokat szorongatva ájtatosan eloldalognak a virágoskertbe. Perjel közelebb lép a királyhoz, kegyelmet keresően letérdel kissé mögötte.

FERDINÁND KIRÁLY

(A háta mögé.) Ugy hallom, van úgy hogy nőt is látni,
E falak közt! Bejuthat ide bárki!

PERJEL

Uram, a közelből Szent Klára szüzei! E nyájra...

FERDINÁND KIRÁLY

Ügyeltek mint bakok! Hisz minden férfizárda
a nőzárda szüzeit gyóntatni köteles.
S a bűnt a bűnös oldja fel! Nálatok így megy ez.
...Hozzatok nőt nekem!! Onnan!! Serényen!!

PERJEL

Ó irgalom!... Találunk valakit! Remélem!

FERDINÁND KIRÁLY

Nem neheztel ezért Sixtus sem! A pápa!
Két gyereke van és jónéhány babája!

KATONÁK KARA

Nem neheztel ezért Sixtus sem! A pápa!

Két gyereke van és jónéhány babája...

A Perjel feláll. A kolostorkert felé néz. Három szerzetes siet elő onnan. A rózsák még náluk vannak. Röviden beszél hozzájuk, a három szerzetes elsiet.

GUCHO

Jézus eltűnt innen! A kapu kitárva!
A szentelt falakat a búzhödt bűn járja!

KATONÁK KARA

Jézus eltűnt innen! A kapu kitárva!
A szentelt falakat a búzhödt bűn járja!
Nem neheztel ezért Sixtus sem! A pápa!
Két gyereke van és jónéhány babája...

Gucho halk énekre inti a zsoldosokat, ugyanis észrevesz valamit. Rosita Sancho kíséretében felfelé, a romos őrtoronyba igyekszik. Sancho kissé lejjebb áll meg nála. Rosita háttal a temetőnek, arccal a nap irányába énekel.

ROSITA

Tizennégy év... Tizennégy! Ó varázsos szám!
Tizennégy év után meglátom királyi apám!
Születésnapomon elhagyom otthonom!
Ég legyen hát véled, édes kolostorom!

Letérdelnek Sanchóval, imát mormolnak az égre. Király, Fuentel, Perjel, Gucho megfordul az énekre. Torquemada ügvet se vet rá. A király böszült lesz.

FERDINÁND KIRÁLY

Ó nézd, ó nézd, minő zsenge a melle!
Ó nézd, ó nézd, mi szépen feszül a segge!
Ó nézd, ó nézd, mi bársonyos a bőre!
Be szép, be szép lehet, mikor mindene pőre!

FUENTEL

Dehát Rosita ő! Felséged lánya ő!

FERDINÁND KIRÁLY

Ó nézd, ó nézd, mi selymesen omlik a haja!
Ó nézd, ó nézd, ahogy hattyúként hajlik a karja.

FUENTEL

Felséged lánya ő! Felséged lánya ő!

FERDINÁND KIRÁLY

Lányom van épp elég! Ő legyen szeretóm!
Hófehér, lány, puha, szép, zsenge szeretóm!

KATONÁK KARA

Lánya van épp elég! Ő legyen szeretője!
Hófehér, lány, puha, szép, zsenge szeretője!

GUCHO

Lánya van épp elég! Ő legyen szeretője!
Hófehér, lány, puha, szép, zsenge szeretője!

KATONÁK KARA

Lánya van épp elég! Ő legyen szeretője!
Hófehér, lány, puha, szép, zsenge szeretője!

FUENTEL

Királyom! Nem lehet! Tudja, hogy az apja
Érkezik meg ma hozzá, a születésnapra...
Lányodként hull majd eléd! Ágyba őt nem viszed!
Nőként ő meg nem csókol, hiába is hiszed!

FERDINÁND KIRÁLY

Aljas zsvány... Megint hallgatnom kell szavadra.
De eljő még az idő, felvirrad annak a napja,
Mikor titkos helyen, nem tudván ki volnék
A zsenge szépség forró ölembe omol még!

A három kinyitott köpenyű, meztelen nővel érkeznek a szerzetesek. Nem tul diszes jelenségek a nők. Sápadtak, hájasak, rondák. Megállnak a hasadék mellett.

Katonák! Fel! Nem állhatunk itt temetőbe zárva!
Vígasztalásul meg - marad pár apáca!

Nőekkel a karján, katonáival együtt, a résen át elmasírozik. Rézfúvósok indulója szól majd egyre inkább elhalkul. Gucho zárja a menetet, ő azonban a résnél meggondolja magát és visszalopózik. A következő jelenetek során végig a színen settenkedik. Rosita és Sancho a toronyban észreveszik a menetet. Felállnak, kíváncsian lefelé indulnak megszemlélni. A hasadék részénél nézik egy ideig, majd elsétálnak. Közben hátul cigányok, zsidók, mókók is masíroznak. Torquemada a színpad szélénél álló siroknál imádkozik, majd elhagyja a színt.

Fuentelemaradt a menetről. Beszélni kíván a perjellel és alperjellel, megáll a virágoskert mellett. Közben komor, felhős lesz az idő. Kinn Rosita és Sancho elsétál a rés előtt. Gucho hallgatózni kezd egy sírhalomnál. Perjel, Alperjel, Fuentelem beszélgetése közben fenyegetően közelebb jönnek a szerzetesek.

FUENTELEM

Perjel! Alperjel! (Erszényeket ad.) Látom Sancho jól van. Sőt talán szerelmes..

PERJEL

Nyomorult! (Az erszényre néz.) Barom falusinak nézel? Ennyiért legyek engedelmes?

ALPERJEL

Tudjuk a legfrissebb hirt is gazember! Burgosz királyát és a királynét
Urad leölette, trónjukat elvette, s csak annyi hibás még,
Hogy egyszem gyermekük nem intézte el, mert sehol se találja!
Nem is! (Az erszényre néz.) Mert garasokért!! Ócska fillérekért őrszi itt e zárda!

PERJEL

Te fattyat nemző mocsok! Burgosz királynőjének megrontója!
Tízszeresét fizeted mint eddig! Vagy fiad az isten óvja!

Gucho Burgosz nevének már első említésekor izgatottá vált és odamászott a csoporthoz. Most Sanchót nézegeti.

ALPERJEL

Elő erszényeiddel...! Látod, hogy e szent falak,
gondozatlanul és gazzal benőve omlanak...??!
Adakozz te galád! ...Az épület is romokban,
Mellette ebédlőnk, ülésre se jó bútorokkal!

Közben szerzetesek jönnek elő virágoskertből perselyekkel. Több hatalmas hűstorony is közeledik. Fuentelem hátrál, hidegen, rezzenetlen arccal és osztja pénzt.

ALPERJEL

Elő a másikkal! Tetőnkön szél jár át! Nincs rendben az eresz!
Tovább zsugori gazember! Ez még csak kétszeres!

FUENTELEM

(Halkan) Tízszeres pénz nincs nálam. Amim van elveheted.

ALPERJEL

El is veszem!! (Ráförmed.) Aranyruhádat! Láncod! Ékszeredet!

Fuentele a holmijait beleteszi egy nagyobb perselykosárba. Mezitláb, dúsan fodrozott, hófehér fehérneműben áll, amin omlik a csipke. A lekoszolódott szerzetesek gyűlölettel nézegetik.

ALPERJEL

Kígyó! Kinai selyemneműd is vagyont ér!!! Le! Ide! Sorban!

Fuentele meztelen marad. Egy szerzetes ágyéktakarót ad neki, ő magára csavarja.

ALPERJEL

Most mehetsz, amerre akarsz! És ott! A porban!

Alperjel, Perjel, szerzetesek visszamennek a virágoskertbe. Fuentele Sanchót nézi elgondolkodva. Egyre sötétebb van.

FUENTELE

Ó fiam mennyi szenny vár rád!

Ó mennyi gazságra nevel majd rá a világ!

Vajon hány és hány hazugságot tanulsz majd nap mint nap el!

Vajon te is egy iszonyú lator leszel?

Mitől lenne erőd másképpen élni majd?

Mitől látnál tisztán, hogy föl tudd fogni a bajt?

Mitől lennél bátor, hogy elkerüld, mindig elkerüld, mondd,

Hogy belőled lator legyen vagy kapcarongy?

Hiába az apád, hiába a rang, a vagyon,

A fürtelem körbevesz majd az utadon.

S bár életem odadnám érted én,

Egymagad leszel a földtekén.

Meztelen testére ráterit egy agyonszakadt, virágültetésben elhasznált, sáros, szerzetesi csuhát és csendesen elmegy.

Közben harsonák szólalnak meg. Ferdinánd király és katonai kísérete tér vissza. Ugyanugy körbeállják belül a falakat, mint előbb. Hátul, beleolvadva a csoportba, a meztelen apácák is velük vannak .

FERDINÁND KIRÁLY

Gucho! Pattanj elém! Hová lett Fuentele?

GUCHO

Uram sejtelmem sincs. De láttam, hogy nemrég ment el.

FERDINÁND KIRÁLY

Kerítsd őt azonnal elő! Megváltozott a tervem!

Fahéjjal, borssal telt hajókat fogtunk! Legyen mellettem!

Gucho alázatosan a porba omlik. Ferdinánd kíséretével a fúvószenére elvonul.

Gucho a kert felé fülel. Akár egy kutya. Sancho lopakodik be a kertbe rózsáért. Letör egyet. Rositát keresi hol lehet. Ő egy pillanatra megmutatja magát a rés jobboldalán majd eltűnik. Sancho hozzásiet.

GUCHO

No lám! Hát téged keres a hájfejű, fogatlan állat!

Téged, ki beszarva lopod azt a rózsaszálat!

Tudom ki vagy már! Hasonlít is pofád a cápaszájú anyádra!

Kinek naponta friss férfihús, friss udvaronc kellett az ágyra!

Előtte lakoma! Kakasviadallal! A megrakott királyi asztalon!

Kakasruhás törpe férfiak vére ömlik az abroszon, a falon!

S ha kevés a törpe? Hivjuk a hóhért hogy készítsen törpéket és kész!

Csecsemők testét fogja, nyomja össze évekig a szorító, a prés!

És ha nem sikerül? A buja bős anyádnál az se számít gondnak!

Púpos lett csöppség? Ugyan már! (Kitör.) Legfeljebb eladjuk udvari bolondnak!

Édes kicsi öcséim! Ma is látom arcotok!
Késélű a csőrötök, pengeél a sarkatok.
Kakastollban táncoltok, ott az asztal szélén
Ám a halálos kés utolér, s vágást ejt a gégen.
Hurrázik a palota, zene zúg a húron.
Ezt ha addig élek is én megbosszúlom!

Mámortól pislogsz rohadék! Ismerem! Ugyanígy pislogott vértől bőszült anyád!
Midőn újabb és újabb udvaroncaival esténként elnyelte őt az ágy.
Előtte lakoma! Kakaviadallal a megrakott királyi asztalon!
Kakasruhás törpe férfiak vére ömlik az abroszon, a falon!

Édes kicsi öcséim! Ma is látom arcotok!
Késélű a csőrötök, pengeél a sarkatok.
Kakastollban táncoltok, ott az asztal szélén
Ám a halálos kés utolér, s vágást ejt a gégen.
Felujjong a palota, zene zúg a húron.
Ezt ha addig élek is én megbosszúlom!

Gucho lefut a verembe. De visszafelé már óvatosabban jön, mert észreveszi a sirkertbe érkező, mindeddig néma, öreg szerzetest. Torquemada letérdel egy sirkereszthez, megcsókolja. Erősen alkonyodik.

GUCHO
Barát! Kié itt ez a sír? Nos? Hát felelj!

TORQUEMADA
Enyém!... Igen. De tiéd vagy másé is! Mindenkire vár e hely!
Tudod, sokféle rend él itt. Ám ha a zárda bármely tagja
A többi szerzetest tulszárnyalni akarja
legyen célja jó avagy galád, a rend megbünteti,
s a bűnöst e veremben végleg eltünteti.

Gucho koponyákat hoz fel a veremből. Torquemada mondatai idején is. Nagy halom koponya gyűlik össze a verem szélén.

Az illető, akit már vár e sírverem,
Ezeken a lépcsőkön halad le megrettenve, félve,
S itt ezzel a kővel meg elfedik, s mihelyt leért a mélybe,
Vak éj száll rá, s a fák, a szellő, s mi idefennen
Oly szép, az mind kívül reked. Eltemetik, elevenen.

Torquemada letérdepel. Sorba felemeli a koponyákat és egyenként megcsókolja őket. Guchonak ez már sok. Néha visszanezve gyorsan elszel.

Torquemada imádkozni kezd. Imája közben harsonaszó hallik. Burgosz Püspöke, kísérete, és két pap érkezik. A Püspökön lila öltözet. Papjain aranydiszitéses ruha. A kíséret dominikánus szerzetesből áll. Kopott fekete köpenyt hordanak, a tarkónál vöröses szövetsávvval. Kopasz fejükkel, halványvörös tarkódiszükkal, fekete köpenyükkal leginkább a kondorkeselyűkre hasonlítanak. Hátul, de a kerítésen belül áll meg az egész csoport.

TORQUEMADA
Ó Jézusom, ha kell, meghalok. De tiszta a lelkem,
Engedd inkább hogy megvalósítsam hatalmas tervem!

Hiszen tudod, hogy kisgyerekként mikor hinni kezdtem
Isteni lényedben, a Megváltásban és a Szent Keresztben,
egy földgömböt nézegettem én, amelyen rajta volt
a föld sok állama, tengere, folyója és a zord
hólepte hegyi táj, erdő, liget és tömérdek
város, sziget, hol mindenütt emberek élnek!

Sirtam tőle, hogy Pokolra jut e rengeteg ember, hisz annyi!!
Annyi a bűne!! El kell ragadni a Pokoltól őket és a Mennynek adni!!

Föláll. Előrejön.

Máglyák kellene mindenüvé! Percnyi szenvedés csak, míg a test elég
S cserébe örökös gyönyörűséggel vár az ég!
Percnyi szenvedés megéri annak, ki az Örök Kínzástól megszabadul!
Megszűnik a Pokol! Hogyha máglyák százezre gyúl!

Látom a hatalmas lángoknál a gyóntatók százezreit!
Látom a boldogságra vágyók végtelenbe nyúló meneteit!
Minek a bűnökből bűnökbe hullónak hatvan évet a földön tölteni el?
Mikor a lobogó láng azonnal egy igazi, gyönyörű világba emel?

*Kezeit az égnek emeli. Háttérben a vörös nappal úgy mutat mint valami
eszélős próféta. Lábánál koponyakupacok.*

Máglyák kellene mindenüvé! Percnyi szenvedés csak, míg a test elég
S cserébe örökös gyönyörűséggel vár az ég!

A föld teli van más vallású nemzetekkel is,
A Pokol hasa hízzon hát eme szép és jó emberekkel is?
A barna bőrű mórok, szelíd zsidók, szabad, vadóc cigányok,
Nem Jézusban hisznek! Legyen hát sorsuk kínzás, örök átok?

Hát nem! Máglyák kellene mindenüvé! Egy perc csak, míg a test elég
S cserébe örökös gyönyörűséggel vár az ég!

Távolról villámlások.

A földön annyi a vallásreformáló is,
Jobbitásért küzdenek, szép az ő szándékuk is,
A Pokol tátongó torka nyelje hát őket el?
A hitetlenekért, a tévedőkért is tenni kell!

A villámlások erősödnek.

Máglyák kellene mindenüvé! Percnyi szenvedés csak, míg a test elég
S cserébe örökös gyönyörűséggel vár az ég!

Ó, létezne olyan szülő, ki tétovázna amikor
A láng miatt gyermekét nem várja már a pokol,
Egy percnyi tűz a zsenge testnek semmi sem...

Burgosz Püspöke megelégteli a jelenet. Pár lépést előre jön.

BURGOSZ PÜSPÖKE
Öreg! Elég volt!!

BURGOSZI PLÉBÁNOS
Vén szerzetes! Csend legyen!

*Torquemada megfordul. Méltóságteljesen végigpillant a megjelenteken. Semmiféle
nyugtalanásnak sincs nyoma rajta. Szembenéz a püspökkel.*

BURGOSZ PÜSPÖKE
Bírótársaim! Legyetek tanúim, hogy Burgoszi Püspökként, mint a tanítás őre,
Ítélezem eme szerzetes felett, hogy jó-e vagy tévelygő-e.

*Burgosz Püspöke a papokkal rövid imát mormol. Torquemada szeme az égen.
Sötétedik, nemsokára csillagok jelennek meg. A dominikánusok gyertyákat
gyűjtanak a veremnél, s megvilágítják a megváltó szobrait is a sirkertben. Az
alulról jövő világítás miatt égbenyúló, rémisztő szoborfigurákkal válik
zsúfolttá a szinpad. A kondorkeselyű külsejű dominikánusok közül többen a
koponyákat is a kezükbe veszik és nézegetik.*

BURGOSZ PÜSPÖKE
Ki vagy? Felelj!

TORQUEMADA
Szerzetes.

BURGOSZ PÜSPÖKE
Hogy hívnak?

TORQUEMADA
Torquemada.

BURGOSZ PÜSPÖKE
A poklot kívánod megszüntetni, így mondja ezt a fáma,
S ennek eszköze minden vétkes elégetése, a láng, a borzalom!
Gyilkos, eretnek eszme ez! ...S ez most itt utolsó alkalom
Hogy visszavond tanod! És vezekelj keményen!

TORQUEMADA
Lényem emberszerető. Így hát nem ígérem!
Kitartok.

BURGOSZ PÜSPÖKE
Mit készülsz tenni hát?

TORQUEMADA
Megyek megnyerni e tannak a Szentatyát!

BURGOSZ PÜSPÖKE
De hisz ki dönteni küldött az épp Szentatyánk volt
vérengző kutya!

TORQUEMADA
A kutya is felébreszti ám a pásztort,
s én ébresztem őt, őt, ki megért engem! Hiszem!

BURGOSZ PÜSPÖKE
Pusztító fenevad!

TORQUEMADA
Csak gyöngéd a szívem.

*Teljesen besötétetik. Torquemada látomásosan énekel az alulról világított,
rémisztő jézusi szoborfigurákkal övezve.*

TORQUEMADA
Keresztény bűnösök! Bizzatok! Boldoggá lesztek ti! Mind!
A hatalmas lángokból felétek Jézusnak karja int!
Más istenekben hívő szép mók, bölcs zsidók, szabad cigányok,
Bizzatok ti is! Lelketek boldog lesz! Nem sujtja többé átok!

A földön a büntelen keresztények maradnak ezután!
A föld a hibátlan, a hófehér keresztény lelkeké lesz csupán!
Eltűnnek a hamis vallások is végre, a roma, az izraélita, a mohamedán!
Eltűnik a hamis morál is, és minden más is, ami arab, ami zsidó vagy cigány.

Ó eltűnnek! Eltűnnek a hamis vallások, a roma, az izraélita, a mohamedán!
S eltűnik a hamis morál is, és minden más is, ami arab, ami zsidó vagy cigány.

*Széles kézmozdulattal eloltatja a gyertyákat. Leparancsolja a földre a
szerzeteseket és a papokat. Torquemadát is. Csillagos éjszaka borul a temetőre.*

BURGOSZI PÜSPÖK
Maradj fiam csendben. Hiszen a lelkedben,
Arab virágok is megférnek, egyre szebben,

Rózsa, melyet szerelmesének ad az ifjú, illatával,
Zsidó mesék, melyeken felnő mindenki gyerekkorában!
Mámoros, vidám, éjszínű, cigány dallamok!
Ezeket jókedvedben naponta dúdolod!
És hősökre emlékszel. Spanyol katonákra. Véreid harcára a hazáért.
Ezekről kisgyermeknek mesélsz majd éjszakánként!...
S ha egyszer megkérdik, mégis hát ki vagy te?
Igazat szólj! Mindez egyszerre van ott a szivedbe!
Tudd, tudd bizony, hogy amiből a lelked áll,
Az arab is, zsidó is, spanyol is, és cigány!

Cigánylányban gyönyörködsz. Zsidó óbort veszel.
Ebéd után ízes, mór gyümölcsöt eszel.
Latin betűkkel írsz, arab számokkal számolsz.
Tüzes spanyol borokat cigány hordókban tárolsz.
Mert tudd, tudd, hogy amiből a napi életed áll,
Az arab is, zsidó is, spanyol is, és cigány!

Maradj fiam csendben. Hallgasd a tücsökzenét.
Melyet mindenkinek egyformán ad az ég.

TORQUEMADA
Ó lángok, ó lángok, pusztítsátok el ami szennyes!
Égessetek el mindent, ami vegyes, zagyva, veszedelmes!
Ám ti más istenségben hívő mórok, zsidók, cigányok,
Bízzatok! Lelketek boldog lesz! Nem sujtja többé átok!

És ti hittestvéreim! Keresztény bűnösök! Bízzatok ti is mind!
A hatalmas lángokból felétek Megváltónk hívó karja int!

BURGOSZI PLÉBÁNOS
Öreg hallgass el! Tanaid iszonyatosak!
Felégetnék a földön a falvakat, városokat!

BURGOSZ PÜSPÖK
És tovaterjednek, ebben biztosak lehetünk.
Ha elterjesztésüknek gátat nem vetünk.
Öreg!... Lépj a sírhoz!...

Torquemada lehajtott fővel a sírverem nyílásához megy és megáll a szélén.

TORQUEMADA
Uram sujts le rám, aki prófétád vagyok,
Legyen meg, én édes Istenem, a te akaratod!

BURGOSZ PÜSPÖKE
Az egyház éjbe lök bárkit, ki súlyos bajt kever!

TORQUEMADA
Ámen!

BURGOSZ PÜSPÖKE
Nincs baj, hogyha még engedelmeskedel!

TORQUEMADA
Nem!

BURGOSZ PÜSPÖKE
Én soha a halálba nem küldtem senkit sem!
De tervedet, az iszonyú pusztítást meg nem engedem!
Lépj lejjebb!...

Torquemada büszkén a legelső lépcsőfokra lép. A kondorselyűk közelebb jönnek.

Gondolj bele, hogy mi borzalmat hoz a tan
Amelyet hirdetni meg nem szünsz!

TORQUEMADA

Nekem van igazam!

BURGOSZI PÜSPÖK

Lépj tovább!...

Torquemada deréktől lefelé eltűnik a sírveremben. Arca Jézus szobrain.

Most gondolkozz! Csupán egy darabka
Kenyér vár lent rád. És függöny hull a napra,
Megszűnik a világ, elsötétül örökre az ég.

TORQUEMADA

Legyen!

BURGOSZ PÜSPÖK

Lépj hát!...

Torquemada lejjebb lép. Csupán a feje látszik ki már a sírveremből.

Esztelen! Gondold meg újra még!
Megfulladsz lent, a kegyetlen, komor, levegőtlen
Sírban! Szomj gyötör! Éhség!

TORQUEMADA

Mindez szép előttem!

BURGOSZI PÜSPÖK

Lépj le tehát!

TORQUEMADA

A mélyben vagyok.

BURGOSZI PÜSPÖK

Nos... Tegyétek rá követ!

TORQUEMADA

Legyen!

A kondorselyűk kőlapot helyeznek a lépcső bejáratára. Mielőtt teljesen elzárnák az üreget, a püspök intésére egy rést engednek a peremén. A püspök ráhajol erre a nyílásra.

BURGOSZI PÜSPÖK

Pár perc és rád iszonyú éj vár, örök sötét!
Krisztus nevére és Szent Péter hitére
Vond vissza!

TORQUEMADA

Nem!

BURGOSZI PÜSPÖK

Csak fél perced van hogy letérj e
szörnyűséges és pusztító útról! Ó vonjad! Vonjad vissza hát!

TORQUEMADA

Nem!... Nem!! Tanaim győznek!...

BURGOSZI PÜSPÖK

Nyugodjanak inkább örökre.

A döggeszelyűk a püspök intésére zárják a sírt. A püspök arcába temeti a kezét.

Mondjunk hát imát!

A kezek összekulcsolódnak. Halk imamormolás. A szerzetesek és papok imádkozva elvonulnak. Burgosz Püspöke megrendülve áll a sírnál, majd utolsóként elmegy.

TORQUEMADA

Mikor kisgyermekként légszomj és fulladás környézekett
És az édesanyám a gyenge torkomhoz égő gyertyákat helyezett,
És én ijedt őzikeként néztem mögülnök a világra, s imádkoztam,
Hozzád Édes Istenem, kibem még soha, soha nem csalatkoztam,
Úgy kérlek téged most is, szent és szentséges istenem,
Hogy e borzalmas veremben, könnyits, ó könnyits a szenvedésemem!

A távoli imamormolás elhalkul. Rosita és Sancho közeledik. Először a hangjukat hallani csupán, majd megállnak a résnél.

ROSITA

Sancho! Sancho! Hol késik az én királyi apám!
Ott benn, az asztal rég étellel, itallal zsufolva áll!
Jaj Sancho! Sancho! A szép rózsám lehullt a porba!
Hozol nekem másikat?

SANCHO

Hozok neked nyomba!
Várj picit! Itt a résen most megint bemegyek!
S a rózsakertből néked egy szép szálát leszedekek!

Sancho belopakodik a temetőbe. Rosita is követi, de óvatosan a rés övezetében marad. Leginkább kereszttek között lassan haladó kisértetekre hasonlitanak, hófehér ruháikban. Torquemada halálra szántan énekel a sírból.

TORQUEMADA

Ó kérlek, kérlek, kérlek téged szent és szentséges istenem,
Hogy e borzalmas veremben, könnyits, ó könnyits a szenvedésemem!

ROSITA

Jézusom! Valaki énekel!... Honnan jön a hangja? Félek!

SANCHO

A kápolna felől jön!

ROSITA

Nem!...

SANCHO

Hidd el! Csalókák az éjek!

TORQUEMADA

Ó kérlek, kérlek, kérlek téged szent és szentséges istenem,
Hogy e borzalmas veremben, könnyits, ó könnyits a szenvedésemem!

ROSITA

Vermet mond! Onnan jön! Onnan jön!... Ó istenem!

Sancho a veremhez irányába megy. Gondterhelten megáll.

SANCHO

Itt eltemettek egy embert, aki még eleven!

Sancho leguggol a kőlaphoz. Fülel. Összeszedi a bátorságát és megszólal.

Innen jön a panasz?

TORQUEMADA

Ó, idetévedt egy vándor!
Segítség! Segítsen! Mozdítson a kőzáron!

Sancho kínlódik a kőlap emelésével. Rosita közelebb jön. Sancho leszól a sírba.

SANCHO
Türelem!... Nem megy. És mind nehezebb lesz!
De hogy szerezzek itt eszközt e művelethez?

Körülnéz a komor sötétségben. Rosita is keresgél. Sancho hirtelen feláll.

SANCHO
A vaskeresztek!

ROSITA
Ne tedd!

SANCHO
Szegény ember!

ROSITA
De nem!
De nem!... Keresztekét kitépni az szentségtelen!

SANCHO
Szent lesz az, ha embert mentünk vele! Lásd be!
Jézus is helyesli ha kitépem!

Egymás után cibálja ki a feszületeket a földből. A kőlap réseihez illeszti őket.

ROSITA
Ó keresztek! Áve!

Rosita és Sancho feszegetik a kőlapot minden oldaláról. A kőlap picit megmozdul.

TORQUEMADA
Segítsen!... Segítsen!... Mozdítsa a zárat!
Isten meghálálja!... Ön nem hiába fárad!

A kőlap oldalán rések jelennek meg. Rosita, Sancho hol itt, hol mozdít rajta.

SANCHO
Várjon! Lassan megy! A kőlapnak hatalmas a súlya!

A gyerekek erőlködnek. Sancho Rositának folyamatosan mutatja, mit segítsen.

SANCHO
Menj a tuloldalra! És ott próbáld újra!

Szélesre nyílik a rés. A gyerekek félredobálják a vaskeresztekét. Rosita tapsol.

ROSITA
Jól van!

SANCHO
Szörnyű verem. Köd terjeng benne, nézd csak!

Torquemada botorkálva, lassú léptekkel feljön a sírből. Égő mécsen van nála.

ROSITA
Egy élő ember, ó!... Az aggastyán!... A vén pap!
Hogy meghallottuk őt, mily szerencse és öröm!

TORQUEMADA
Megmentettetek hát! Hálámra esküszöm!

Torquemada a földre borul a gyerekek előtt. Leteszi a talajra a mécses. Feláll, karjait kitárja és alulról megvilágítva elkezd énekelni.

TORQUEMADA

Ó lángok! Ó lángok! Ó hatalmas lángok!
Jöjjetek, tisztítsátok meg a világot!

Keresztény bűnösök! Bizzatok! Boldoggá lesztek ti! Mind!
A tisztító lángokból felétek Jézusnak karja int!
Más istenekben hívó szép mórok, bölcs zsidók, szabad cigányok,
Bizzatok ti is! Lelketek boldog lesz! Nem sujtja többé átok!

SANCHO

Mit mond?

ROSITA

Nem értem. De amiről szól, azt úgy szeretem!
Jézuskáról, tiszta és boldog lélekről énekel.

TORQUEMADA

Ó tisztító, tisztító, hatalmas lángok!

Torquemada torzul kivilágított, félelmes keresztnek hat a sötétben. Jobbról, balról, a lábaihoz térdepel a két fehérruhás gyerek is angyalok gyanánt. Falusi templomok ostoba emlékműveire emlékeztet a csoport. A gyerekek is elkezdnek áhítatosan, odaadóan énekelni.

Jöjjetek, tisztítsátok meg a világot!

Keresztény bűnösök! Bizzatok! Boldoggá lesztek ti! Mind!
A tisztító lángokból felétek Jézusnak karja int!
Más istenekben hívó szép mórok, bölcs zsidók, szabad cigányok,
Bizzatok ti is! Lelketek boldog lesz! Nem sujtja többé átok!

Torquemada, Sancho, Rosita teljes mámorban, eszelősen énekel.

Ó lángok! Ó lángok! Ó hatalmas lángok!
Jöjjetek, tisztítsátok meg a világot!

A kép megmerevedik. Az egész színpad megvilágítása megváltozik. Ujra a kopott falfestményt látjuk immár. Fügöny.

2.FELVONÁS, 1. KÉP.

A kopott falfestmény megelevenedik. Olaszországban vagyunk. Hegytető. Remetebarláng. Körülötte a teljes látóhatáron erdők, napsütötte meredélyek, szakadékok. Napsütés. Májusi délelőtt. A barlang berendezése egyszerű. A földön egy sarokban gyékényszőnyeg. Kicsi, fából kivájt oltár. Egy sziklamélyedésben vizes kancsó, fekete kenyér, egy fatálcán alma, gesztenye. Négy kőszikla az ülőalkalmatosság. Közülük a legnagyobb asztalként szolgál. Tisztaság és csend. A barlang ablakai is a napsütötte vidékre nyílnak. Baloldalon, de a jobboldalon is van ajtónyílás, azokon át is messzire ellátni. A felvonás folyamán a táj távoli részein néha embercsoportok is megjelennek. Mór katonák, kik feltehetően egy patakban mosakodnak. Kisebb cigánytábor, amely megpihen egy ideig az egyik árnyas részen. Később Mária képével, kereszties zászlókkal spanyol zarándokok menetelnek a vidéken, akik alighanem a pápai államba igyekeznek.

A kőbarlang lakója, Csodatévő Paolai Ferenc lenn kuporog a gyékényen. Fehér haju, tonzúrás, öreg szerzetes. Világos, darócból készült csuhát visel. Rózsafűzért mormol. Mezítláb van.

Odakinn, távolról, derűs dallamot dúdol valaki. Alighanem a hegy bal oldalától a jobb oldal irányába sétálhat. Csodatévő Paolai Ferenc befejezi a rózsafűzér imát. Feláll, az ablaknyíláshoz megy. Kis szünet után átmegy a másik ablakhoz.

ISMERETLEN FÉRFI

Tralallala, lala lalala tralla lalla la
Lalla tralla, lala tralala tralla la.
Tralallala, lala lalala tralla lalla la
Lalla tralla, lala lalala tralla la.

Csodatévő Paolai Ferenc kimegy a barlangból. Nézelődik. Nem lát senkit.

ISMERETLEN FÉRFI

La tralla lalla tralla lalla tralla lalla la
La tralla tralala tralala tralla la.

Tralallala, lala lalala tralla lalla la
Lalla tralla, lala tralala tralla la.
Tralallala, lala lalala tralla lalla la
Lalla tralla, lala lalala tralla la.

A dúdolás távolodik majd elhalkul. Csodatévő Paolai Ferenc visszajön. Hirtelen a hegyoldalban felcsaholnak a vadászkutyák, majd a csaholás csendesedik, messzire eltávolodik és elnémul.

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC

Ki lehet ez?... Vadásznak! Ó! E szent erdő megriad,
Ha dühös ebek száguldanak s menekül előlük a vad!
Ki mer ilyet? Senkinek sincs joga, legyen akár király, itt
A pápa megszentelt erdejében szétküldeni a kutyáit!
És megszentelt szarvasbikára, megszentelt fácánra
vadászni, és gyöngé, szentelt húsuk vinni a vásárra!...
Ó! Megszentelt vaddisznót, szentelt özeket üldöznek a falkák!
Látom a szent mókusok, a szent héjják, a szent vércsék riadalmát!
Borzalmas világ ez! Ime Isten hűtlen képmása a békét dúlja fel!
Szenteltvízzel megszórt erdőben pusztít, ott, ahol madárka énekel!

Előkeríti fakéregből készült gombászkosarát. Nézegeti, kiemel pár gombát.

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC

Nézzünk ebéd után!... Ó! Sok hiányzik immár a kosárból!
Menjünk, szedjünk hát kevéskét az erdei gombákból!

Csodatévő Paolai Ferenc a kosarával elmegy. Előlopakodnak a sziklák mögül a zarándokok. Csodatévő Paolai Ferenchez jöttek. Valami különös babonából úgy vélik, a csodák amiket remélnek, csak akkor válnak valóra, amennyiben észrevétlenek maradnak a szerzetes számára. Ritka szemtelen népség. Ellepik a barlangot, mindent összetapogatnak, összeecsókolgatnak, síránkoznak, csodaváró imákat mormolnak. Két feketeruhás vénasszony megszaggatja a ruháját, sipítozik. Másik kettő térden kőbeecsúszva a barlangot odakinn. A barlang tetejére is felmászik egy csoport. Ők festett lobogókat hurculásznak. Egyik lobogón kép és felírat: Csodatévő Paolai Ferenc beteg bárányokat gyógyít. Másikon: Csodatévő Paolai Ferenc megeteti az éhes óriáskigyót. A festményen Csodatévő Paolai Ferenc épp tojásokat töm a fán tekergőző kígyó szájába. A harmadik: Csodatévő Paolai Ferenc mérsékletre inti a falánk dögkeselyűt. Itt Paolai felemelt kézzel, szigorú arccal magyaráz a nyitott szárnyú, álmélkodó madárnak. A többi lobogón kivehetetlenek a képek. A lobogókat a barlang tetején a férfiak a földbe szúrják. Mellettük két hájas donna leguggol pisilni, vizeletük csorog a szikla oldalán.

A felvonás folyamán a zarándokok végig a szinpadon vannak. Leskelődnek, álmélkodnak, imádkoznak. Arra nagyon ügyelnek, nehogy valaki észrevegye őket. Nem komikusak azonban egyetlen pillanatra sem. Nyomorultak, nincstelenek, indulatosak, settenkedők inkább.

KÓRUS

Csendesen csak, csendesen, hogy észre ne vegyen!
Különben az imáinkból nem lesz semmi sem!
Jézus Krisztus akkor hagyja csodát tenni őt,
Ha nem látja a házánál a settenkedőt.

Miserere, miserere, miserere, Francesco de Paola!
Essen meg az életemben, életedben, életében a kívánt csoda!
Miserere, miserere, miserere, Francesco de Paola!
Essen meg az életünkben, életedekben, életükben a kívánt csoda!

Halleluja! Halleluja! Csodatévő Paolai Ferenc!
Aki nekünk ételt, italt, munkát, pénzt teremtsz!
Halleluja! Halleluja! Halleluja! Csodatévő Pap!
Aki nekünk egészséget, igazságot, jó világot adsz!

Balról közeleg valaki. A hallelujázó zarándokok szétrebbennek és eltűnnek. A dicsőítő lobogókat ottfelejtik a sziklabarlang csúcsán. Torquemada lép a színre szokott csuhájában. Kezében vándorbot. Mellén hatalmas kereszt lóg. Benéz a barlangba, de mivel üres, inkább odakinn egy sziklára ül. Csodatévő Paolai Ferenc érkezik.

TORQUEMADA

Áve! Ó aggastyán és pap!

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC

Légy üdvözölve testvér!

TORQUEMADA

Pihennék egy kicsit atyám, ha engednél!
Spanyolhonból jöttem s Rómába tartok,

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC

Dolgod van ott?

TORQUEMADA

Igen és nagyon sok.

Kérelmem ott áll a Szentszék előtt, és remélem
hogy segít, hogy Hatodik Sándort én ismérem.

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC

Az új pápát?

TORQUEMADA

Sokszor beszéltem véle régen. Onnan
tudom hogy Borgia a neve. S itt e csendes otthonban
ki élsz, te ki vagy? Ha ezt tudnom szabad!

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC

Paolai Ferenc. Te?

TORQUEMADA

Torquemada. Pap.

Csodatévő Paolai! Egy szent!

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC

Nem!

TORQUEMADA

A jövőbe

látsz! Csodákat teszel! Tudsz mindent előre!

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC

Csoda a virág, az ember, s a kék ég mely ránk borúl!
De ezt nem én teszem testvér, hanem ott fent, az Úr!

A fellobogózott barlang körül a zarándokok meg nem szűnnek settenkedni, álmélkodni, ruhát szagatni, zabálni és vizelni. Csodatévő Paolai Ferenc behívja a szerzetest a cellába.

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC

Alma, gesztenye, és kis víz. Csillapítsd éhed!
S mesélj, mit kérsz a pápától hogyha őt eléred.

TORQUEMADA

Tudod, amikor kisgyerekként hinni kezdtem
Istenben, a Megváltásban és a Szent Keresztben,
egy földgömböt nézegettem én, amelyen rajta volt
a föld sok állama, tengere, folyója és a zord
hólepte hegyi táj, erdő, liget és tömérdek
város, sziget, hol mindenütt emberek élnek!

Sirtam tőle, hogy Pokolra jut e rengeteg ember, hisz annyi!!
Annyi a bűne!! El kell ragadni a Pokoltól őket és a Mennynek adni!!

Máglyákat kérek a pápától mindenüvé! Percnyi szenvedés amíg a test elég
S cserébe örökös gyönyörűséggel vár az ég!

Csodatévő Paolai Ferenc megrémül a szerzetestől. Kinn a zarándokok riadoznak.

Percnyi szenvedés megéri annak, ki az Örök Kínzástól megszabadul!
Meggzúnik a Pokol! Hogyha máglyák százezre gyúl!

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC

Mit mondasz?! Ezrével küldenél máglyára embereket?!

TORQUEMADA

Tizezrével ha kell! Pusztuljon a pokol! Győzzön a szeretet.

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC

Eszelős ember!! Mielőtt fellobban az első máglya és öl
Istenhez fordulok imával, hogy sujtson le rád az égből!
Mert jobb neked is iszonyú ember, és mindenkinek, tudom,
ha meghalsz, mintsem lépéseket tégy ezen a szörnyű uton!

TORQUEMADA

Az iszonyítson inkább, ahogyan a lelkek
Hullanak és mind, mind pokolra mennek!
Te magadnak élsz csak, eszegeted az almát,
Söpröd a celládat, élvezgeted a nyugalmát,
Önző ember! Hát benned nincs meg ami az Istenben,
A roppant apaság, mely szent s véghetetlen?

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC

Ó, ha tudnék csodát tenni, bizony azon nyomban,
Milliók helyett te maradnál itt, e cellában, holtan!

TORQUEMADA

Galád gazember! Hát gyermekek, nők, férfiak szenvedjenek hiába?!
Hát milliók zuhanjanak a pokol iszonyú, égő katlanába?!
Lépj ki a celládból! Rohanj! S te is mentsd a kárhozottakat!
S erővel kényszerítsd ki, hogy a mennyekbe jussanak!

*Dühösen kakaskodik a két hájas barát, a botjaikat is emelgetik már, ám
váratlanul észrevesznek egy vadászruhás embert aki elég régóta álldogál már
ajtónyílásban. Két hosszú hajú, meztelen nőt ölelget. Félmeztelenül van, kezében
kutyapóráz, övében vadászkürt, testes, lebarnult, középkorú férfi. Ő dudorászott
az imént.*

ISMERETLEN FÉRFI

Trala lalala, tralla lalala tralla lalla la
Lalla tralala, lalla tralala tralla tralla la.
Jót vadásztam és most minthogy falkám megpihent,
Hallgattam hogy mit beszéltek ketten idefent.
Ó ostobák, megszállottak, fogalmatok sincs,
Hogy az ember életében mi az igazi kincs!

Ki helyesen él, nem tesz az mást, csak gyönyörködik,
Nincs semmi a halál után! És időnk rövid!
Nincsen isten! A törvények mind ostobaságok,
Félre vélük, máskülönben mámor sose vár rátok!

Izzó boldogság! Ez a jó cél! S hogy boldogságban éljek
Megteszek én akármit is, mire azt mondják, vétek!

Azt vélitek, hogyha lányom szép kecsesre nőtt,
Apaságom lenne a gát, úgy nézni őt mint nőt?
Dehogyan gát! Ostoba ki bármi kéjt mulaszt!
Friss húst enni illetlenség? Kérdezd meg a sast!

Izzó boldogság! Ez a jó cél! S hogy boldogságban éljek
Megteszek én akármit is, mire azt mondják, vétek!

Mérgezz meg bárkit! Nem fáj ha más hull! Hiszen tied az élet!
Legyél mohónál is mohóbb és ne tőrj sohase féket!
Zabáld a világot, faljál fel minden, minden jót belőle!
Használj ki mindenkit, taposs le bárkit, csak törj és törj előre!

Izzó boldogság! Ez a jó cél! S hogy boldogságban éljek
Megteszek én akármit is, mire azt mondják, vétek!

Csodatévő Paolai Ferenc kereszteteket hány magára. A kicsi oltárhoz lép.

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC
Ó hallgatni is iszonyat amiket mondotok!
Lator gazemberek! Ellenetek istenhez imádkozok!

Az Ismeretlen Férfi Torquemadához megy. A nők az ajtónyílásban maradnak.

ISMERETLEN FÉRFI
Torquemada! Kérvényed láttam! Menj Spanyolországba hát!
Én meg öcsémnek adom a mórok és zsidók vagyonát!

Torquemada meghajol az ismeretlen előtt. Csodatévő Paolai Ferenc befejezi az imádkozást. Döbbenettel figyel az ismeretlent. Odakinn zarándokok nyüzsögnek. Halomnyi csont marad a zabálásuk után. A sziklaoldalon csorog a vizelet.

Rabolj ki bárkit! Nem fáj ha más hull! Tiéidé az élet!
Legyél mohónál is mohóbb és ne tőrj sohase féket!
Zabáld a világot, faljál fel minden, minden jót belőle!
Használj ki mindenkit, taposs le bárkit, csak törj és törj előre!

Izzó boldogság! Ez a jó cél! S hogy boldogságban éljek
Megteszek én akármit is, mire azt mondják, vétek!

Bárki bármit karattyolhat, s akármi áll a bibliába,
Ha boldog vagy, minden percben, akkor nem élsz hiába!

CSODATÉVŐ PAOLAI FERENC
Mondd, ki ez a borzalmas gazember?

TORQUEMADA

Atyám! A pápa!

A kép megmerevedik, pápával, szerzetesekkel, ólálkodó zarándokokkal, mosolygó meztelen nőekkel, zászlókkal a csúcson. A színpad megvilágítása megváltozik.

Ujra a kopott falfestményt látjuk. Fügöny.

2.FELVONÁS, 2. KÉP.

A falfestményt látni, amely megelevenedik. Sevillában, Ferdinánd király tróntermében vagyunk. Hajdanán mór palota ebédlője volt. Enyhén „S” formájú, csavart oszlopok mindenütt. A trónushoz felvivő lépcsőt is ilyen alakúra építették, noha ez a rész nyilvánvalóan újabb eredetű. A trónus nagyon magasan van, a grádics, ami odavezet szűk.

Baloldalt hatalmas asztal, zsufolásig és magasan megpakolva mindenféle gyümölcscsel. Jobbra, kissé előrébb, kisebb, bár továbbra is természetes asztal, ezen rengeteg állatfej sorakozik. A legkülönbélebbek, oroszlántól szarvasig van itt minden, amire vadászni szokás. Leginkább a lekaszabolt édent idézi a színpad, ahonnan idehordták a nagy sereg állat és gyümölcs maradványait. A gyümölcsök egyébként gusztustalanul össze vannak zabálva, összeharapdált almák, szétcsipegetett szőlőfürtök rohadnak mindenütt. A terem kopott, feslett kárpitjainak paradicsomi jelenetei is az éden elrohadásának összképét sugározzák. Van Ádám, Éva, kígyó, őzike, oroszlán, szőlőfürt, s minden más ezeken a málló szöveteken, csaknem minden olyasmi ami az asztalokon is ott rohad. A hatalmas függönyök diszei is hasonlóak. A baloldali függöny a városi palota előterére néző ablakot védi és jelenleg zárva van. A túloldalon, a függönyön túl a Tabladára lehetne látni, a kivégzésektől hírhedt Quemadero színterére, ám jelenleg ez a szövetfüggöny is összehúzva áll. A trónhoz felvivő lépcső tövében kisebb asztal, mögötte magas székek. Aragónia és Kasztília címerei ékesítik a székeket és az asztal aranyrojtos abroszát is. Hasonlóképpen fenn a trónszéket is, amely indokolatlan magas, eltörpül, aki ráül. A trónszék lábánál sokfiókos, apró asztalka. A trónszéken fölött egy lépcső körvonalai derengenek, ez a toronykapolnába visz.

A trónszéken Ferdinánd király terpeszkedik, épp szőlőfürtöt zabál. A trónhoz felvivő lépcső tövében Fuentelt látni, tömérdek pergamennel övezve, amelyet irnokok gondolnak. A király kihallgatást fog tartani, ennek előkészületei zajlanak. A trónteremben Gucho is ott szaladgál. A függönyöknél lakájok láthatók. A jobb oldali, a színpad szélén elhelyezkedő ajtónál is.

Dominikánusok kórusát hallani halkan az utcáról. A kórus kísérteties, félelmes, lapuló, hörgő vadállatok morgására emmlékeztet.

DOMINIKÁNUSOK KÓRUSA

Mmmmmmm, mmmmm, mmmmm, mmmmmmmmm! Mmmmmmmmm! Mmmmmmmmmmm!
Mmmmmmm, mmmmm, mmmmm, mmmmmmmmm! Mmmmmmmmm! Mmmmmmmmmmm!

FERDINÁND KIRÁLY

Hóhérok bandája! Itt járnak palotám közelében.

FUENTEL

Keresik azokat, akik égnek majd a téren.
Elég ellenkezni velük, sőt akár otthon, ostobán
Elejteni egy szót, ügyet se vetve rá talán.
Ám ahogy elhangzott a szó, egyenes az útja
A Szent Officium füléhez jut el sűgva!

GUCHO

S kilép kaszárnya zárdájából zászlajával
Ez a kísértet sereg, s a rémült népen által
Megindul a menet! S ahol feltűnnek, ottan
Rettegés lesz urrá, utcán és otthonokban!

FUENTEL

Ó hányan égtek már el! Lángok öltek meg ezreket!
Ahol zászlajuk látni, ott valaki elveszett!

S e kísértet sereg, látod, immár tróntermedig hatol!
Bűnöst keresnek a szomszéd palotában, ki lapul valahol.

*Ferdinánd a függönyöket elhúztatja. Feketecsuhásokat látni, fekete zászlókkal.
A fekete lobogókon, a kereszt formáját követve, kitárt karú csontvázak. A
tróntermen félelem lesz urrá. Mindenki térdre ereszkedik és imát mormol.*

DOMINIKÁNUSOK KÓRUSA

Mmmmmmm, mmmmm, mmmmm, mmmmmmm! Mmmmmmm! Mmmmmmmmm!
Mmmmmmm, mmmmm, mmmmm, mmmmmmm! Mmmmmmm! Mmmmmmmmm!

*Ferdinánd király és Fuentel a helyén marad. Ferdinánd unottan csipegeti a
szőlőszemeket. Gőgösen nézegeti a rémült embereket.*

FERDINÁND KIRÁLY

Nyugalom! Bennünket kímélni fog Torquemada!
Vendégem ő! Fenn imádkozik a toronykápornába!

*A függönyöket visszahúzzák. Lassan elhalkul az ének. A dominikánusok alighanem
megérkeztek a szomszéd palotába áldozatukért. Hajlogó lakájok között Isabel
királyné jön jobbról. Öltözete, frizurája, díszékszerei hatalmas kísértetről
árulkodnak. Isabel minden áron szép és vonzó szeretne maradni, noha csúnyán
megöregedett. Leginkább egy eszelős múmiára emlékeztet a megjelenése.*

ISABEL KIRÁLYNÉ

A lányom! Hol a lányom! Az elmúlt évben is otthagytad a zárdában!
Tegnap lett tizenöt éves! Nem hoztad ide noha sír értünk álmában!
Ó, ha bajt hoz rá a zárda zúllott élete! Ó, ha a Szent Officium elintézi!
A bűn a tiéd lesz! A lelketlen, szivtelen apáé! Ki az egészset végignézi!

Ne kezd, hogy sose láttam őt! Ne kezd, hogy nem is emlékszem a csecsemőre sem!
Vadállat! Kurvázó hiéna! Nem tekintesz te bennem az anyára sem és a nőre sem!

Semmibe nézel! Szobámba nem jössz! Akár esztendőről esztendőre sem!
Vadállat! Kurvázó hiéna! Nem tekintesz te bennem az anyára sem és a nőre sem!

*Dühösen kirántja a függöny szárnyát szemben amely résnyire megnyílik.
A Tabladára látni, ahol kivégzések folynak, tűzben égő emberek ordítanak.*

Idenézz! Lásd mit teszel! Így fog lányod is égni! Ha bármit vét mint zárdaszűz!
Beleit kitépi! Gégéjét kiszaggatják! Zsenge kis csontjait megemészi a tűz!

Félőrültként a függönnyt visszaráncigálja. Eszementen hisztériázik.

Ó! Óóóóó.. Óóóóó... Óóóóó... Óóóóó óóóó óóóó! Ó! Óóóóó.. Óóóóó óóóó óóóó!

Felrohan a lépcsőn a trónushoz. Üvölt a királyhoz aki szőlőszemeket zabál.

Vérnősző vadállat! Mohó, kurvázó hiéna! Nagyon jól tudom én miken jár az eszed!
Azon hogy a lányodat! A tejes testű, tejszóke lányodat! A szeretődde teszed!

Ne kezd hogy megöregedtem és megcsúnyultam! Másznál te még az ágyamba szemtelen!
Ám bosszút állok! Iszonyú bosszút rajtad! Házasesetet többé nem élhetsz velem!

Diadalmasan felroboz a toronykápornába vezető lépcsőn. Onnan kiáltozik lefelé.

Pusztulj bele rühes állat! Soha többé nem érhetsz hozzám! Esküszöm mindenre!
Arcomat nem simogathatod! Mellem többé nem csókolhatod! Esküszöm az élő istenre!

Ó! Óóóóó.. Óóóóó... Óóóóó... Óóóóó óóóó óóóó! Ó! Óóóóó.. Óóóóó óóóó óóóó!

Isabel királyné a toronykáporna ajtaján át eltűnik.

FERDINÁND KIRÁLY

Melyik lány az? Talán Rosita! Vagy melyik is?
Mert hogy szeretóm lesz! Mostmár ha addig élek is!
Igen! Rosita! Emlékszem! Ó! Milyen zsenge volt a melle!
Ó! Hohó! Milyen szépen feszült a segge!
Ó! Hohó! Mi finom, bársonyos volt a bőre!
Ó! Hohó! Mi szép lehet mikor mindene póre!
Ahogy befejeztük a kihallgatást Fuentel,
Elmégy és fegyveres hadat sietve szerzel!
S a zárdáig nyomulsz velük nyilegyenest,
S Rositát kiragadod onnan, így kívánom ezt!

Irni kezd egy papirtekercsre. Fuentelt magához inti. Fuentel felmegy a lépcsőn.

FERDINÁND KIRÁLY

És hogy hajlongjanak előtted, térdre esvén,
Mintha a csapatot én magam vezetném,
Itt az írott parancs! Vesszen ki ellenáll,
Fuentel márki azt teszi, mit tenne a király!
Holnap Sevillába hozod a lányt, a titkos kertbe,
Ismered! A jól bevált találkahelyre!

FUENTEEL

S a kulcs?

FERDINÁND KIRÁLY

Kettő van. Itt az egyik darab.
A másik pedig nálam a fiókban marad.

A trónszék közelében lévő fiókos kissozékereyből kulcsot ad át. Gucho kíváncsian figyeli a jelenetet. Felsettenkedik a grádicson. A király gyanakodva méregeti.

FERDINÁND KIRÁLY

Gucho?

GUCHO

Kihallgatásra uram, megadhatom a jelet?
Százával vannak kinn, kik tőled várnak kegyet!

FUENTEEL

Uram! Burgosz Püspöke, a barátom kéri tőled,
Hogy legelőször ma ő szólhasson előtted.

Ferdinánd bólint. Elterül a trónon. Rövidesen elalszik. Fuentel lesiet az irnokokhoz. Harsonák szólalnak meg. Gucho a lakájok felé int, akik megnyitják az ajtókat. Kasztiliai csoportok érkeznek. Színes megkülönböztető jeleket viselnek a ruházatukon. Ali Ahmed Hasszán a mórok, Carmencita de Sevajo a cigányok, Mózes Ben-Habib a zsidóság, Aragon de Salinas a vallásreformálók élén vezeti a csoportokat. Jelen van egy homoszexuális és három istentagadó csoport is. A homoszexuálisok rózsaszín, az istentagadók piros, a reformálók zöld, a mórok világoskék, a zsidók sárga, a cigányok világosbarna jeleket viselnek. Ezek a durván felfestett foltok hátul is, elől is ott vannak rajtuk. Burgosz Püspöke halad az üldözöttek élén.

BURGOSZ PÜSPÖKE

Királyom! A Szent Officium hatalmas! Jól tudom!
Ám Jézus keresztje alatt mindig van irgalom!
Kegyed remélve rád ma százezernyi üldözött tekint.
Kérlek hallgasd meg panaszuk! S tégy belátásod szerint.

ÜLDÖZÖTTEK KÓRUSA

Irgalmazz! Irgalmazz! Hős királyunk nekünk!
Nélküled elveszünk! Veszélyben életünk!

FUENTEL

Ó üldözöttek! Pénzt! Pénzt! Tömérdek pénzt!
Másképp nem nyerte meg királyotok szívé!
Hoztatok pénzt?... Jól van! Derék dolog!
Rakjátok az asztalra! Remélem hatni fog!

A tuonisták kivételével valamennyi csoport nagy számú pénzes zacskót pakol a nagyasztalra. Ferdinánd jóízűen alszik.

FUENTEL

Szószólóitok sorban mondják el mi a panasz.
S ha a király kegyes, majd orvosolja azt.

ALI AHMED HASSZÁN

Spanyolhon századok óta az otthonunk itt,
Népünk vétlenül él, ám most térdre hullik,
Hisz kínhalál vár rá! Uram, hű alattvalóid ők,
Kik sirva kérlelik a nagy Allahot előbb,
És a hatalmas királyt, hogy legyen kegyes,
S millió mór hívét a tűztől mentse meg!

MÓROK KÓRUSA

Ó kérjük a királyt, hogy legyen kegyes,
S millió mór hívét a tűztől mentse meg!

MÓZES BEN-HABIB

Engedd, hogy csatlakozzam. Király, ó irgalom!
Könyörülj zsidó nyomorultjaidon!
Hagyd meg e hazát nekünk és a kék eget,
Ne törd hogy mindannyiunkat elégessenek!

ZSIDÓK KÓRUSA

Hagyd meg e hazát nekünk és a kék eget,
Ne törd hogy mindannyiunkat elégessenek!

Ferdinánd király közben felébredt s immán unottan csipegeti a szőlőszemeket.

CARMENCITA DE SEVAJO

Királyom! Erdeid fáiból máglyákat raknak ma már,
S elégett rajtuk eddig negyvenezer cigány!
Vess! Vess! Vess véget ennek a pusztításak!
Kegyelemért esedezem minden egyes cigánynak!

CIGÁNYOK KÓRUSA

Vess! Vess! Vess véget ennek a pusztításak!
Kegyelemért esedezünk minden egyes cigánynak!

ARAGON DE SALINAS

Király! Mielőtt trónra léptél, elődöd idejében
vidám volt minden város és vígadt szerényen,
A csörgő csattogott és énekelt a nép,
Ám most a csend az úr, sehol se hallsz zenét.
Az ünnep megszakadt, megült mindent a gyász itt,
És minden embernek immár ellensége a másik!
Besúgja a fiú az édesapját és viszont,
Ki leejt egy feszületet, az a vesztébe ront!
Egy mozdulat, egy szó elég, hogy vádlott légy, eretnek
Rémme lett Jézus is, kitől ma már csak remegnek!
És bárhová nézel, a tűz, a tűz, a tűz, az ég csak!
Harap, zabál, s amint sistergón ég felé csap
Várost, házat, embert, mindent véresre fest
Egy nép vérzik el így! Király! Számonkérjük ezt!
Nem kegyelem kell! Mi vádlói vagyunk! Adj számot!
Hogy képzeled, hogy halálba vezetsz egy országot?

FUENTEL

Ön kicsoda?

ARAGON DE SALINAS

Aragon de Salinas, a tuonisták nevében!
Pirossal jelölve, mert szembenállunk a szentírás szellemével.
Azt hirdetjük, semmilyen istennek nem jár a hódolat.
Istenként szeretni csak a másik embert szabad.

TUONISTÁK KÓRUSA

Azt hirdetjük, semmilyen istennek nem jár a hódolat.
Istenként szeretni csak a másik embert szabad.
Új világot akarunk, elég volt minden istenségből,
Új világot akarunk, elég volt a lelkünkben lakó énből,
amely önszerető, és megszokott, és unalmas, és sivár...

FERDINÁND KIRÁLY

Hahaha!... Belőletek volt elég!... A kihallgatásnak ezennel vége már!

A teremben tartózkodó, többi megjelölt csoportra mutat.

FERDINÁND KIRÁLY

Büdös homoszexuálisakat hallgassak még meg ! És istentagadókat! Mocskosok!
Kifelé! Kifelé innen mindenki! Holnapra eldöntöm a sorsotok!

Harsonák szólalnak meg. Minden üldözött csoport sorban egymás után előrejön a grádicsához és eléborul. A tuonisták maradnak csupán állva. A lakájok hessegetik ki az embereket. Fuentel Burgosz Püspökéhez siet aki a szinpad előterében áll.

FUENTEEL

Sanchóra emlékszel? Miatta kérlek!... Segítesz nekem! Tudom!
Holnap Sanchót és mátkáját a zárdából a városba juttatom!
A király legtitkosabb kertjében rejtem őket el.
S ott össze kéne adni őket! Ha segédkezel!

BURGOSZI PÜSPÖK

Rendben. Ha házások, baja akkor már egyiknek sem eshet!

FUENTEEL

S még éjjel az útjuk idegen országba vezethet.

BURGOSZI PÜSPÖK

Számíthatsz rám. Keress hát holnap este, tíz körül barátom!

FUENTEEL

Tudtam, hogy bízhatok benned. Köszönöm. Isten áldjon.

Burgoszi Püspök és Fuentel elbúcsúznak egymástól. Egy hallgatózó, vigyorgó arc jelenik meg mögöttük. Gucho arca.

BURGOSZ PÜSPÖKE

Királyom! Köszönöm néked a meghallgatást.
S irgalmadban bizva várom az elhatározást.

Burgosz Püspöke meghajol majd eltávozik. Az ajtók zárulnak. Fuentel felmegy királyhoz, kezében egy papirtekerccsel.

FUENTEEL

Uram! Mentess a tűzhaláltól őket.
Mindenkiket! Gyermekeket, férfiakat, nőket!
Országodnak szörnyű eddig is vesztesége
Száz ezer égett test füstje szállt az égre!

Ó egy ország annyiféle emberből áll!
Otthonos a földjén arab, zsidó, cigány!
És hitnek, vallásnak, morálnak ezernyi színezete

Hullámzik hatalmas hazádban szerte, szerte.
Ahogy a kor halad, más ország nem is marad meg nagynak,
Csak ahol a kisebbségek túlnyomó többségben vannak!

Mitől függ hazád dicsősége? Mitől függ a béke?
Egyetlen titok van! A kisebbségek többsége!

Nyomozhatsz többszázados őslakosok után,
Többségük nekik is arab és zsidó és cigány.
És hitnek, vallásnak, morálnak ezernyi színezete
Nőtt bele hazádba, mindenütt, szerte, szerte.
Ahogy a kor halad, más ország nem is marad meg nagynak,
Csak ahol a kisebbségek túlnyomó többségben vannak.

Uram! Enged kifejlődni a Vadonatuji Világot!
És termő! És pezsgő! És vidám lesz országod!
Mitől függ hazád dicsősége? Mitől függ a béke?
Egyetlen titok van! A kisebbségek többsége!

Uram! Azonnal békekesség lesz a király szavára!
Ám ha vársz, a trónnak nem marad se mór, se zsidó, se spanyol katonája!
És tudd! Tudd! Ha a tisztogatásnak továbbra is helyt adsz,
Országodban tucatnyi ősi vérű ember marad csupán, akin uralkodhatsz.

A király kifürkészhetetlenül eszi szőlőszemeket. Bele se néz az iratba.

FERDINÁND KIRÁLY

Ó! Milyen szép zsenge volt a melle!
Ó! Milyen szépen feszült a segge!
Ó! Mi finom, bársonyos volt a bőre!
Ó! Mi szép lehet mikor mindene póre!

Kulcsod eltetted? Akkor indulás Fuentel!
Találkozunk holnap a titkos kertben!

FUENTEL

Uram! Az adományok! Az asztalon a pénzek!
Nagyon komoly summa! Jöjj! Legalább nézd meg!

Ferdinánd lemegy a grádicson. A gyümölcsökből csipegetve nézelődik. Gucho a király és a tanácsos körül téblábol az egész jelent során.

FUENTEL

Rendeleted szövege az asztalodon áll.
Bölcsen dönts! Ég segítsen! Isten áldjon! Király!

Fuentel meghajol és elmegy. A toronykapolna lépcsőjén Isabel királyné ereszkedik alá, sértetten, mereven, mint egy rettenetes szobor. Arcát fekete fátyol fedi.

ISABEL KIRÁLYNÉ

Koldús minden király! S hogy élvezhesd kegyét,
Szórj pénzt eléje.

FERDINÁND KIRÁLY

Nem kell ide beszéd.

Ferdinánd felmutat a trón előtti apró asztalkára. Fuentel papirtekerce áll ott.

FERDINÁND KIRÁLY

Rendelet! Olvasd el! Aláírjuk vagy sem?

Isabel királyné olvasgatja az iratot. Márgében majdnem összegyűri.

ISABEL KIRÁLYNÉ

Nem lesz pénzed gonosz! Bele nem egyezem!

FERDINÁND KIRÁLY

Jól teszed! Nem kell bőszyíteni véle Torquemadát,
És feldühíteni Sixtust sem, a pápát!
Égessék hát el őket - s én megtartom pénzüket!

ISABEL KIRÁLYNÉ

Ostoba! Te mindig rövidlátó vagy és süket!
Egy egész országot megrémit ilyen tett!

FERDINÁND KIRÁLY

Nem érdekel! De tudok én ennél is bölcsebbet!

Felsiet a grádicson. Kezébe veszi a papirtekercset néhány szót ró rá.

FERDINÁND KIRÁLY

Istentagadók elégnek! Többi legyen szabad!
Dolgozzon mindegyik míg csak meg nem szakad,
S hozzon még pénzt! Ezennel emelem a váltságdíjakat!
Takarodj lefelé! Nem hallod?! Számold le az aranyakat!

ISABEL KIRÁLYNÉ

Pénzed fele enyém is!!... Ellenjegyzem én is!

*Amint Isabel királyné a tekercshez hajol, kivágódik a toronykáporna ajtaja.
Torquemada kezében hatalmas feszülettel kilép a kápolnából.*

TORQUEMADA

Sátánok! Hiába hull hát a könny is és a vér is?

ISABEL KIRÁLYNÉ

Atyám!

Karjait kiterjesztve a király és királyné fölé tartja a hatalmas feszületet.

TORQUEMADA

Légy átkozott! Rettegjen mind a kettő!

ISABEL KIRÁLYNÉ

Kegyelem!

TORQUEMADA

Térdre! Király! Te is királynő!
Jézus leleplezett! Ime! Csókoljátok meg a földet!

Ferdinánd király, Isabel királyné leborulnak a kereszt előtt.

ISABEL KIRÁLYNÉ

Kegyelem!

TORQUEMADA

Iszonyat!

ISABEL KIRÁLYNÉ

Oldozz föl! Jaj! Ne törj meg!

TORQUEMADA

Hogy a tisztító lángok ne égjenek sehol sem,
Tiltani meri a király, e hitvány, senki porszem!
Ki a jogar jogán a szent kereszt ellen tör,
És Jézus szavát nem fogja most se föl!
Itt az idő király, hogy szót váltsunk rólad!
A Szent Officium előtt te alattvaló vagy!
Tudd hogy a pokol kövei királyi koponyák!
Erősnek hiszi, ó, minden király magát,
Mert van pár csapata, hajója felszerelve,
Ám ha bűnei hatalmasak, az az Isten elve,

Hogy pokol várja!

Torquemada lemegy a grádicson. Király, királyné térdepelve reszket odafenn.

ISABEL KIRÁLYNÉ

Atyám!

FERDINÁND KIRÁLY

Ó, az Officium

Előtt hitünknek ime engedünk jámborul,
S jövátesszük a bűnt mit majdnem elkövettünk,
Visszavonjuk az írást! S dicsó lesz a tettünk
ha engedjük, hogy Jézus nevében azt tegyed,
mit ő néked parancsol!

TORQUEMADA

Kell is nekem kegyed?!

Torquemada a függönyhöz lép a jobboldalon. Szélesre széthuzza. Kinn alkonyodik. A Tabladán tömeg. A Quemadero előtt rengeteg ember áll. A Quemadero-n lángok, hatalmas füst, kínhalálra szánt személyek. Szurokkal töltött hordók karók hegyére akasztva, az izzó szurok ráömlik az elitéltekre. Nők, kiket a lángok meztelenre pörköltek vashorgokhoz vannak rögzítve. Kiáltások hallatszanak. A Quemadero-n hatalmas kőszobrok láthatók, amelyeket akkorban a négy evangelistának neveztek, ezek a parázs visszfénytől vörösek. A kőszobrokon hatalmas lyukak és hasadékok, a lyukakon keresztül kalimpáló karok és üvöltő arcok jelennek meg. A kínszenvedésnek és halálnak döbbenetes látványa ez.

TORQUEMADA

Ó boldogság! Vígység! Dicsőség!
Csodálatos mámor! Ó gyönyörűség!
Boldog emberek! Nem kárhoztok el!
A poklot oltja ki a láng mely égre kel!
Ó izzó drágakő! Rubintja parazsaknak!
Izzatok tovább az itt égő igazaknak!
Te ékszeres doboz! Te fényes, bíborosan csillogó!
Melyben az örök üdvösség születik meg, ó!

A parázsból észbontó jajongás, üvöltözés hallatszik.

Halljátok mint üvölt a Sátán! Mert irígy!
Mily elragadtatás a mennybe jutni így!
Ó szabadulók, vár rátok immáron a menny!
A szent paradicsom! Lemállik rólatok a szenny!
Sátánok hamvadjatok! S ti galambok föl az ég felé!
Szentek, apostolok, angyalok és Jézusunk elé!
Ti, kik pokol rabjai voltatok, most színt váltsatok,
És a tisztító lángokban legyetek örökké szabadok!

Fokozatosan elcsendesül a zene és a szörnyű jajongás. A szinpad elsötétül.

A Tablada toronyórájának komor ütései. Tizenkét kongás. Lassan derengeni kezd a szinpadon. Éjszaka van. A trónterem üres. Gucho érkezik az ajtón át.

GUCHO

A kulcs! A kulcs! Fuentel! Mennyire ismerlek!
Sejtettem, hogy Sanchót is hozod a lánnyal! Ez a terved!
Elég lesz belépned a titkos kertbe velük azonban,
Sanchót, a szökött zárdafit a papok elcsípi nyomban!

Mert kulcsot kapnak a papok! Ezt jól kigondoltam!
S a Cápaszájú Nő fia elterül majd holtan!

Felszalad a grádicson. Kihalássza a kulcsot az asztalból. Diadalmasan felemeli.

Mert kulcsot kapnak a papok! Ezt jól kigondoltam!
S a Cápaszájú Nő fia elterül majd holtan!

Lerohan. Felmászik az asztalra. A pénzes zacskókat nézegeti.

Hohó! Hohó! Mennyi pénz van itt az asztalon!
És marad is! És marad is!.. És tudom hogy nem lesz irgalom!
Mi ez? Mi ez? Dehát ez nem lehet? Dehát ez nem lehet!

Izgatottan ugrál az asztalon. Sorra felnyitja a pénzes zacskókat.

Mi ez? Mi ez? Dehát ez nem lehet? Dehát ez nem lehet!

Továbbugrándozik, elemi nyugtalansággal. Ujabb zacskókat vizsgál meg.

Mi ez? Mi ez? Dehát ez nem lehet? Dehát ez nem lehet!
Hohó! Király! Hát hiába vársz te kincseket!

Hirtelen feláll. Megfeszül a teste mint egy íj. Odakinn villámlik.

Ó nyomorultak! Ó véreből való szerencsétlenek!
Hát ennyitek van! Mit hoztatok? Kuporgatott filléreket!
Ó koldusok! Csupán eldugdosott, kopott krajcáraitok vannak!
S az utolsót is idehoztátok ennek az állatnak!

Talmi garasok sorban! Rossz váltópénzek! Ócska ékszerek!
Ó híveim! Ó véreből való szerencsétlenek!
De hiszen látni, látni lehetett rajtatok!
Nem ruhátok volt néktek csak rongyotok.

Kotorászni kezd, nézi az asztalra ömlött rengeteg garast. Alig hisz a szemének.

Király! Király! Hát mit tettél velük! Mióta trónon vagy csak rablod mindenük!
Király! Király! Koldusok hóhéra! Utolsó rézpénzek bőszt harácsolója!
Király! Király! Ezt megbosszúlok rajtad! Ezt megbosszúlok rajtad!
Egyszerre veszem el a szeretőd, s a sarjad!

A kulcs! A kulcs! Fuentel! De jó hogy ismerlek!
Sanchót és Rositát is hozod! Ez a terved!
Elég lesz belépned a titkos kertbe velük azonban,
Mindkét szökött zárdafit papok csipik el nyomban!

Ott kuporog az asztalon az ócska garasokon. Győztesen felemeli a kulcsot.

Mert kulcsot kapnak a papok! Na ezt jól kigondoltam!
A Cápaszájú Nő, s a Hájfejű Állat sarjai elterülnek holtan!

*Miközben Gucho a kulcsot széles vigyorral a magasba emeli, a szinpadkép
megmerevedik. A világítás megváltozik. A kopott falfestményt látjuk. Fügöny.*

3. FELVONÁS

*A falfestmények megelevenednek. A király találkahelyén, Sevillában vagyunk.
Egzotikus, titkos kertre hasonlít a terület. Minden dúsan, buján nő és virágozik.
Valójában azonban régi romokból áll szinte minden itt. Hajdani hárem teraszát
látjuk, amely egykoron négyszögletes alakú és zárt volt, a múltó idő szedte szét.
Baloldali falain, de a jobboldaliakon is, alig van nagyobb, épen maradt rész. A
szemközti még inkább összeomlott és ellepték a növények. A falak megmaradt
felületein intarzia jellegű, aprómintás mór mozaikok, nagyon sűrűen. Csillogó és
káprázatos lehetett ez a háremterasz valaha. Arab feliratok is láthatók, arab
írással. A háremterasz márványpadlós volt, ezt is rágja az idő. Baloldalon*

kétszemélyes fürdőmedence maradványai, víze százévek óta nincs, gyomok nőnek az oldalán. Kúpos teteje félredobva, kevés fű is lepi.

Ujabb építményeket is emeltek itt a századok során. Egy kicsike keresztény kápolnát, láthatóan sebtében építve, amely most a jobb oldalon áll és már ezt is repkény növi. A hátulját látjuk, ezeken vékony ablakok. Nagyon nem illik ide. A háremterasz falain belül van ugyanis, építtetőjét nyilván nem érdekelte ez, inkább csak valami imahelyet akart gyorsan összeütni. A burjánzó növényzet azonban egyre inkább eltünteti ezt a kakukktójt. A nézőtérrel szemközti oldalon sincs rendben minden. Középtől kicsit balfelé, a hárem egyik ajtaját övezve ugyanis spanyol cimerek pompáznak. Aragónia és Kasztília királyi jelvényei. Előtte Ferdinánd király koronás, jogaros állószobra. Ez a háremajtó zárt szobákba vezet és csukva van. Ferdinánd itt tartja pásztorórait, ettől uj és puccos ez a rész. A háttérben kert, távolabb kőfal benőve repkénnyel. Apró kiskapu, ez rácsos és eléggé újnak mutat, ám ráomlanak a növények. Körben dombok, távoli sevillai utcákkal. A felvonás folyamán máglyára ítelt mók, cigányok, zsidók, istentagadók menetei vonulnak rajtuk. Méreteik, komorságuk a holocaust huszadi századi világát idézik immár, az ismétlődés megdöbbentő érzését sugallják. Éjszaka van.

Hátulról, a fák közül, a kapu felől Gucho és Torquemada jön éppen. Szokásos öltözékükben vannak.

GUCHO

Emlékezzék rá tisztelendő uram,
Hogy önnek a király kertjéhez kulcsa van!
S nekem köszönheti! Guchónak, a bohócnak!
Hogy mi készül jól tudom! Bár szörnyen titkolóznak.
A király pásztorórat tart, egy zárdaszűzet
Vár, akiben régóta éleszti a tüzet.
S nővéréhez ma este zárdafi látogat,
Kivel eltöltött már rút órákat, sokat.
De im, leleplezem a bűnös terveket,
S remélhetem tán, hogy atyám érte szeret!

TORQUEMADA

Galád király! Most oldoztam fel! S újra kezdi!
A bőrét, az irháját véli talán már veszni!
A fürtelem kertje virul itt. És bűnök! Özönön!
Intézkedem! Nemes bolond! A kulcsot köszönöm.

Torquemada elmegy. Gucho rejtőzésre alkalmas zug után nézelődik. Váratlanul vénasszonyok szörnyű, sipitózós éneke csap az egekre. Gucho megrémül. A kápolna teli van öregasszonyokkal. Máriához énekelnek és már jönnek is sorban egymás után elő. Feketében vannak, fekete a kendőjük, térden csuszna végig az udvaron. Feszületek, mécsesek vannak náluk. A kapu közelében egy repkény alatt nyílás van. Ezen át eltűnnek.

ÖREGASSZONYOK KÓRUSA

Ó Mária! Ó Mária! Fényesebb a csillagnál! Szebb a holdvilágnál!
Ó Mária! Ó Mária! Ezerszer köszöntünk! Szüntelen dicsérünk!
Ó Mária! Ó Mária! Atyaisten lánya! Szentlélek mátkája!
Ó Mária! Ó Mária! Áldjuk szent nevedet! Mutasd kegyelmedet!

GUCHO

Rohadt vénasszonyok! Mindenütt ott vagytok!
Nincs több ugye? S mostmár békén hagytok!

Gucho a kápolna ajtanánál óvatosan nézelődik. A túloldalon és megnyílik azonban egy vastag ajtó. Torquemada és Gucho itt beszélgetett az imént. A Szent Officium halálfejes lobogós emberei nézelődnek most az ajtó mögöl. Ők is a vénasszonyokat vizsgálják. Gucho észreveszi őket.

GUCHO

A szemem káprázna? Hát ez lehetetlen!

Micsoda tömeg van a legtitkosabb kertben!
Uratokkal beszéltem! Nyilván hallottátok!
Míg visszajön, legjobb lesz, ajtót zárni rátok!

A bólogató szerzetesekre rákilincseli a sulyos ajtót. Utána elrejtőzik. Rosita, Sancho, Fuentel érkezik. A gyerekeken világosszürke zárdai ruhák.

FUENTEEL

Most végre szabadok önök! Noha itt csend és homály van,
Ló kell és egész más ruha, majd futni lóhalálban.

SANCHO

S ha végre szabadok vagyunk, újra megkérdem,
E szöktetést ön miért tette érettünk és értem?
Követelem hogy feleljen kérdésekre végre már!

FUENTEEL

Mert Rosita atyja akarja így, Ferdinánd király!

Előhúzza a királyi megbízólevelet. A gyerekek nézik.

Atyai gondoskodás a célja! Mutattam! Vesszen ki ellenáll,
Fuentel márki azt teszi, mit tenne a király!
A többit később! Ne álljanak itt az éjszakában!
Menjenek! Míg megjövök imádkozzanak a kápolnában.

*Fuentel visszaveszi az iratot. Mondatai közben a kápolnához kíséri a gyerekeket,
és rájuk csukja az ajtót. A kerten át távozik. Gucho előlopózik és nézi.*

GUCHO

Míg Burgosz Püspökével és lovakkal ideér
Legalább fél óra! Ó, forró, forró az éj!

*Melege van. Igazít a ruháján. Neszre lesz figyelmes. Hallgatózni kezd egy
túloldali ajtónál. Óvatosan kinyitja. A döbbenettől megfagy ereiben a vér.
Félelmes figurák tűnnek föl az ajtónyílásban. Kopaszodó, hatalmas hústornyok
barna ingben, vörös nadrágban. Ruhájukon több helyen is mészárlás vérnyomai.
Fehér folt van valamennyiükön.*

GUCHO

A király hóhérai! Itt?... Halálra ítélték jelével?

HÓHÉROK SUTTOGÓ KÓRUSA

Nincs biztosabb hely ennél a sevillai éjben!

Hátul a dombokon halálraitélték csoportjai menetelnek végestelen végig.

Kire halál vár az az utcára már nemigen mehet.
Üldözöttek özöne szállta meg a rejtett kerteket.
Igy bújunk mi is itt, mert emberölésből éltünk,
Eleve a pokolé vagyunk! Jöhetnek bármikor értünk.

GUCHO

E jel hát ezért van? S mindenki viseli?

HÓHÉROK SUTTOGÓ KÓRUSA

Igen. Torquemada a bakókat halálra keresi!
Pedig mennyi gazság sujtott korábban, korábban is minket.
Hóhérnak tilos a templomi esküvő, s nézze gyerekeinket!
Mindnek kereszteletlenül, fattyúként, zabiként kellett élni!
Miért kellett kicsi lelküket eleve elkárhozásra ítélni?
Mi hiszünk Istenben, teremtésben, ha a templomból kiraktak is!

GUCHO

Csendesen! Csendesebben! Itt fülük van a falaknak is!

HÓHÉROK SUTTOGÓ KÓRUSA

Századok óta családunk se, mi se nyugodhatunk keresztény temetőben,
Hogyha akárkink meghalt a kerítésen kívül kaparták el a mezőben!
És most minden rosszabb! A papok a munkánkat a bűnözőkkel végeztetik!
Kik az embereket hozzánemértésből fölöslegesen szenvedtetik!
Iszonyú kínokat okoznak nekik, akárhová nyúlnak, itt is, és ott is!
Ilyet hóhér nem tesz! A testet ismeri! Hisz mindig gyógyított is!
Miköztünk tudósok voltak! Zenészek! Mesterei a fuvolának, lantnak!
Felelős munkánkat szabad hát odaadni az írástudatlannak?

Gucho a kert felől neszeket hall. Megpróbálja a hóhérokra rázárni az ajtót.

GUCHO

Jól van! Bujjanak csak! Az ajtót őrzöm! Legyenek biztosak ebben!

A hóhérok a becsukódó ajtó nyílásából is panaszkodnak, amíg rájuk nem zárul.

HÓHÉROK SUTTOGÓ KÓRUSA

Danténak két barátja is hóhér volt és kiváló költő egyben...

A kertkapun fekete dominikásuk tömege lopózik be. Csontvázak lobogók is vannak náluk. Fokozatosan megszállják az egész romkertet.

GUCHO

Hohohó! Hát elérkezett az én időm!
Mikor a győzelem vár rám, mert mindenre elég volt az én erőm!
Elérkezett az én időm!
Elérkezett az én időm!

Hohohó! Sohase adj fel semmit sem tehát!
Építkezz csendesen, derűsen, napokon, éveken át!
Hohohó, csak lépésről lépésre hát!
Építkezz csendben, napokon, éveken át!

Ne akard a diadalt azonnal ám!
Csak szépen szorgosan, tettekről tettekre haladj csupán!
Mert hogyha, mert hogyha valami keveset minden nap teszel.
Azokból lesz a győzelem! Azokból lesz a győzelem!

Ne veszíts a türelmed sohasem el!
Hiszen ha kevésnek látszik is amit te naponta megteszel,
És ha keserűség kerülget hogy olyan messze van még a siker,
Annál édesebb lesz a győzelem! Annál mézédesebbé lesz a győzelem!

Gucho eltűnik a növények mögött. Sancho és Rosita kilépnek a kápolnából. A kerten keresztül hamarosan Torquemada közeleg. Egész a teraszig előrejön. Döbbenet ismer rá egykori szabadítóira. Lába a földbe gyökerezik, majd újra és újra megnézi őket. Hallgatja a párbeszédet.

ROSITA

Ó hideg van odabenn! És bűdös a fal és penészes.
Itt meg sötét van! Sancho remegek! Minden olyan vészes!
Angyalka kéne, ki szárnyait óvón rám kitárná.

SANCHO

Hisz van egy jó emberünk, számíthatunk talán rá!

ROSITA

De távol van most és itt meg csak sötét és veszély!
Ki véd meg itt minket? Ki az ki megsegél?

TORQUEMADA

Hát én!

Rátok ismerek gyermekek!

ROSITA

Az aggastyán!

SANCHO

Valóban!

TORQUEMADA

Ó Jézus! Ó hát hálám leróhatom tettekkel és szóval!

Gyermekek, ti akkor is, ugyanigy, ketten voltatok,
Mikor a sirban szenvedtem, szinte már mint halott
S hozzám úgy jöttetek mint két angyal a mennyből,
S kimentettetek engem az iszonyú veremből.
Ó! Köszönöm, köszönöm újra, hogy látom a napot,
S hogy most mindent bőkezűen, ó, visszaadhatok!

Hisz a pokol pusztulását néktek köszönhetik az emberek!
Mennybe szálló lelkek százezrei dicsérik tettetek!

*Gucho ketszer is belevisít tehetetlenségében a szerzetes énekébe.
Utána dühösen eltakarodik a színről.*

GUCHO

Ó..... Ó.....

TORQUEMADA

Kik vagytok angyalok?

SANCHO

Jegyések! Házasságukra várva!

Eddig komor kolostorokba voltunk mi bezárva!

ROSITA

És kiszöktünk!

TORQUEMADA

Börtönné tenni bűn bármely klastromot!

Az aki nem akarja, rossz rabként nem lakhat ott!
Mindketten szabadok vagytok! Fel! Fel hát! Remélve!
Mi még a vágyatok?

SANCHO

Megházasodni végre!

TORQUEMADA

Legyen! Sőt! Papotok én, saját magam leszek!

Sancho, Rosita hálásan térdre hullanak a szerzetes előtt.

Megáldva tisztító lángokat gyújtó kezeteiket!

Torquemada kitárt karokkal, hálásan énekel, a gyerekek mint angyalkák imádkoznak az oldalain, akár az opera első részében. Épp a kétszemélyes medence maradványai előtt áll a csoport.

TORQUEMADA

Ó lángok! Ó lángok! Ó hatalmas lángok!
Tisztítsátok, tisztítsátok meg a világot!

Torquemada, Sancho, Rosita teljes mámorban, eszelősen énekel.

Keresztény bűnösök! Bizzatok! Boldoggá lesztek ti! Mind!
A tisztító lángokból felétek Jézusnak karja int!
Más istenekben hívő szép mórok, bölcs zsidók, szabad cigányok,
Bizzatok ti is! Lelketek boldog lesz! Nem sujtja többé átok!

Ó tisztító, tisztító, hatalmas lángok!

Tisztsátok, Tisztítsátok meg a világot!

A fekete köpenyes dominikánusok közül sokan előjönnek csontvázak zászlóikkal. Papok és dominikánus szerzetesek is sétálnak közöttük.

ROSITA

Ó! Ugyanigy térdepeltünk akkor este együtt!
Mikor a kőzarat sirodon keresztetekkel felemeltük!

TORQUEMADA

Keresztetekkel?

SANCHO

Igen! Kitéptük körben őket s tartottuk keményen
És valóban jól bevált, pompásabban, mint reméltem!
És ő remélte! A sirverem megnyilt és ön kilépett élve még!

Rositához fordul. Egymás kezét fogják a gyermekek. Egymással vannak elfoglalva. Torquemada felemeli a fejét. Halkan és rémülettel az égre suttog.

TORQUEMADA

Elkárhoztatok! Elkárhoztatok! Ó nagy ég!
Kitépett keresztetek! Szentségtörés! Halál!
Ó borzalom! Lelkük az Örök Tűz várja már!

Lehajol az egymással elfoglalt gyermekek irányába.

Azok az ékek valóban keresztetek voltak gyermekek?

SANCHO

Igen! De kemény kézzel kihúztuk őket, s mind engedett!

Torquemada felemeli karjait, mintha áldana, majd elhátrál a gyermekektől.

TORQUEMADA

Igen! Igen! Boldogok lesztek! Boldogok!... De máshogyan!
Házasság előtt gyónjatok meg!... Míg visszajövök!

ROSITA

Köszönjük önnek uram!

Torquemada a vazallusaival vált néhány szót. Az előtérben a nyitott gödörnél a gyermekek gyónnak egy papnak majd áhítatosan imádkoznak. Hátról feketeköpenyesek tálcákon hozzák Fuentelnek és Burgosz Püspökének a levágott fejét. A háremtarasz hátsó falának egyik romjára rakják.

DOMINIKÁNUSOK KÓRUSA

Mmmmmmm, mmmmm, mmmmm, mmmmmmm! Mmmmmmm! Mmmmmmmmm!
Mmmmmmm, mmmmm, mmmmm, mmmmmmm! Mmmmmmm! Mmmmmmmmm!

Egyik feketeköpenyes Torquemadához fordul. Távol halálraitéltek menetelnek.

HECTOR TORRES

Atyám! E két lator szörnyűségekre szövetkezett!
Zárdákból szöktettek és esketni akartak szüzeket!
Ám Amarillus, a kémünk idejében meghallotta őket!
A Szent Officumnak felajánjuk ezennel a levágott főket!

Torquemada térdre hull. Néha a levágott fejeket nézi, néha az eget, amig énekel.

TORQUEMADA

Jézus! Ó Jézusom, te győzelmes és igaz!
Hát elpusztul utadból mindenki aki gaz!
Gonosz burgoszi! Aki a borzalmas pokol védője voltál!

S te tanácsos! Aki annyi lánglobogást meggátoltál!
Lám Isten megadja azt mit kérünk tőle hittel!
Csupán térdre kell hullanunk alázatos szívvél!

Ó Jézusom! Jézusom! Fejezd, fejezd be hát szerte az egész világon a műved!
Pusztíts ki a sátánt, a poklot, míg én a porba merítem az arcom előtted!

Lám Isten meg adja azt mit kérünk tőle hittel!
Csupán térdre kell hullanunk alázatos szívvél!

Ó Jézusom! Jézusom! Fejezd, fejezd be hát szerte az egész világon a műved!
Pusztíts ki a sátánt, a poklot, míg én a porba merítem az arcom előtted!

Arcát a fölhöz szoritja és megcsókolja. Így marad a jelenetek végéig. A fekete köpenyesek közben Rosita és Sancho köre gyűlnek. Annyit látni, hogy kitömött szájjal, amelyből véres rongy csüng, véres ruhában, szorosán megkötözve, a medencébe nyomják őket. A leszúrt Rosita, Sancho néha megmoccanak, vergődnek, ám nemsokára elnyeli őket a gödör. A kúpos fedéllel a fekete köpenyesek lefedik a vermet, majd imát mormolnak.

Gucho lopakodik vissza sátánian. A veremhez jön. Rátelepszik a fedelére.

GUCHO

Hihihíjj! Hihi hihhi hihhi híjj!
Hihi hihhi hihhi híjj! Hihi hihhi hihhi híjj!
Hihhi hihhi hihhi híjj!

Hihihíjj! Hihi hihhi hihhi híjj!
Hihi hihhi hihhi híjj! Hihi hihhi hihhi híjj!
Hihhi hihhi hihhi híjj!

A kép megmerevedik, a gúnyosan, visitva, a győzelmét ünneplő pojácával együtt. A szinpad megvilágítása megváltozik. Ujra a kopott falfestményt látjuk. A pupos múzeumőr érkezik. Belevilágít a képbe. Gyűlölködve nézi az udvari pojácát. Te is púpos voltál... Te mocsok! Leoltja a lámpát és elsiet. Függyöny.

VÉGE